

ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕАТА.

До тѣка читателю благочестивый! ꙗко само то писаніе пророческо и евангелско приказаніе сила та и пришествіе то на Гда нашего Іиса Хр҃та, и скончаніе то міра, вз коє то има да дойде началнѣйшій о сѹпостатѣ Хр҃товѣ, человекѣ грѣхѣ, и сынѣ погибели, кѣи то превозноси себе повечь ꙗко всакаго Бѣга, илїи чтїилица спорѣдѣ дѣмы те Пáвловы.

А вз коє време опредѣленно има да дойде, ꙗко нѣдѣ не знаеме, самш еднѣ знаеме, зацѣ при скончаніе міра.

Ще рече нѣкой: Сегѣ є оуже скончаніе міра, сегѣ є послѣдно време, зацѣ всїчки така дѣматѣ: Тїа годїны са послѣдни, вз кой то видѣхмє злыни те, а тавѣ се оутверждава и ꙗко писанїа та: ст҃їи аплз Ішáннз дѣма:

Дѣти послѣднѣа годїна єсть (а. пос. гл. б.)

И ст҃їи аплз Пáвелз говѣри:

єгда прїиде кончїна лѣта, послѣ Бѣгѣ Сына своєгѣ единарѣднаго (Галат. гл. д.) и пакѣ:

Сїа же всѣа писана быша вз наченїе наше, на нѣже концы вѣкѣ достигѣша [а. Корїнт. гл. г.]

Понѣже са прѣчее сегѣ послѣдни те времена, и скончаніе міра, ѣвно є, зацѣ кѣчь дойде вз мїрѣ истинный о Антїхрїстѣ, кой то при скончаніе міра ще дойде.

Щвѣтствѣвамѣ прѣво: ꙗко лѣтости те на сегашни те времена не є возможно воїстинѣ, да познаеме пришествіе то на истиннаго Антїхрїста: зацѣ всїчки те тїа скѣрви и тѣсноты, кой то сегѣ кїдимє, каквѣ то са, гладѣве, ѣгнѣве, бранї, кровопролїтїа, наводненїа, сѣхѣсти, безплѣдствїа землї, ненавїсти междѣ лжебрѣтїа, гоненїа, междѣосѣбнїа бранї, всїчки те тїа и дрѣги нїмѣ подобни выдѣха и прѣжде. А нѣи лѣоти воїстинѣ выдѣха времена та, кога прѣвенствѣюща та цѣрква тѣлькѣ мнѣгш илїа крѣвь, во време то на Нѣрона, Максїмїана, Дїоклїтїана, Дометїана, Траїана, Івлїана, и на дрѣги те, гонїтели и мѣчїтели. Нещѣ да поменѣмѣ иконовѣрны те єреси, колкѣ претерпѣ злыни цѣрква та правослѣвна зарадї ст҃їи те ікѣны. Всїчки те тїа не выдѣха знаменїе явлѣюще пришествіе то на истиннаго Антїхрїста, развѣ самш на предтѣчи те Антїхрїстовы.

Тѣмже нїти на сегашни те времена цѣо быка скѣрвь и теснѣта, мѣже да вѣде истинно и нѣлѣжно знаменїе на пришествіе то Антїхрїстовѣ. Зацѣ ѣвщи те знаменїа на всїчки те времена не мѣже да вѣде знаменїе опредѣлїтельно на еднѣ време.

Зарадї товѣ самѣ Хр҃товѣ Спасїтель иснш дѣма: Оуслышати же имѣте бранї, и слышанїа бранѣмѣ, зрїте, да не смѣщѣетесѣ, подобѣетѣ во всѣмѣ сїмѣ быти, но не тогда єсть кончїна.